

UČINEK TERAPIJE Z GLOBINSKIMI UDARNIMI VALOVI PRI KALCINACIJSKEM TENDINITISU M. SUPRASPINATUS – PRIKAZ NIZA BOLNIKOV

EFFECT OF RADIAL SHOCK WAVE THERAPY ON CALCIFIC TENDINITIS OF M. SUPRASPINATUS – AN OBSERVATIONAL STUDY

asist. mag. Klemen Grabljevec, dr. med.*, mag. Martin Mikek, dr. med.**, Mohsen Hussein, dr. med.**

*Univerzitetni rehabilitacijski inštitut Republike Slovenije – Soča, Ljubljana

**Artros – center za ortopedijo in športne poškodbe, Ljubljana

Ključne besede:

kalcinacija v predelu ramenskega obroča, m. supraspinatus, globinski udarni valovi, lestvica SPADI

Key words:

rotator cuff calcination, m. supraspinatus, radial shock wave therapy, Shoulder Pain and Disability Index

Uvod:

Terapija z globinskimi udarnimi valovi je terapevtska uporaba pnevmatsko generiranih udarnih valov visoke frekvence, povzročene z nizkoamplitudnim vibriranjem sonde (1). Namen študije je bil spremljati učinek terapije z globinskimi udarnimi valovi na bolečino, funkcijo in gibljivost v ramenskem sklepu pri osebah z ultrazvočno potrjeno kalcinacijo v m. supraspinatus.

Metode:

Opazovali smo zaporedni priložnostni vzorec 39 oseb (24 žensk, 15 moških) oseb, pri katerih smo v obdobju enega leta (maj 2009 – maj 2010) izvajali terapijo z globinskimi udarnimi valovi. Vse osebe so opravile terapijo z globinskimi udarnimi valovi 5-krat v enem tednu. Pred začetkom terapije in po njej so ocenili svojo bolečino in težave pri dnevni aktivnosti z lestvico SPADI (2) in stopnjo težav z okvarjeno ramo (na 4-stopenjski lestvici). Hkrati smo izmerili obseg neboleče gibljivosti v ramenskem sklepu pri predročanju (AFL) in dvigu roke skozi odročanje (EL).

Rezultati:

V opazovanem vzorcu preiskovancev je bilo 24 žensk in 15 moških, povprečna starost je bila 37 let (razpon od 29 do

51). Povprečni dosežek na skupni lestvici SPADI se je znižal s 76,6 (SD 28,6) na 29,4 (SD 18,2; parni test t: $p < 0,001$), na podlestvici za bolečino z 32,7 (SD 10,8) na 12,7 (SD 7,2; $p < 0,001$) in na podlestvici o težavah pri dejavnosti in sodelovanju s 43,9 (SD 19,3) na 16,7 (SD 12,1; $p < 0,001$). Izrazito se je izboljšala tudi gibljivost: povprečje AFL se je povečalo s $136,4^\circ$ (SD $21,7^\circ$) na $166,4^\circ$ (SD $14,0^\circ$; parni test t: $p < 0,001$), povprečje EL pa z $99,7^\circ$ (SD $18,4^\circ$) na $150,3^\circ$ (SD $16,8^\circ$).

Sklep:

Na opazovanem vzorcu preiskovancev se je metoda izkazala kot učinkovita z vidika zmanjšanja bolečine in oviranosti pri dnevni aktivnosti ter z vidika izboljšanja gibljivosti v prizadeti rami. V nadaljnjih študijah bi bila smiselna primerjava z drugimi terapevtskimi metodami.

Literatura:

1. Speed CA. Extracorporeal shock-wave therapy in the management of chronic soft-tissue conditions. *J Bone Joint Surg Br* 2004; 86-B: 165-71.
2. Jamnik H, Spevak MK. Shoulder Pain and Disability Index: validation of Slovene version. *Int J Rehabil Res* 2008; 31: 337-41.